

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 340. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893708950384/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

fen S. 65 L. 20 - S. 66 L. 4; S. 98 L. 20-24; og Parenthesen S. 102 L. 5-8. Gaaſte forſkjellig Lyde endelig i Udg. 1785 de to Stikket, ſom i nærværende Udg. findes S. 88 L. 15-26 og S. 89 L. 9-20 (i 1785 henholdsvis kun 6 og 4 Linier).

Fortællingen er overſat paa Tydiſt, men — paa „Zuſammenhængen“ nær — i ubunden Stil, af Sander i hans „Salz, Laune u. Mannichfaltigkeit, in comiſchen Erzählungen“, Hamb. 1790, S. 7.

I et Brev af 1789 til Grevinde Charlotte Schimmelfmann (Biogr. I, Tilleg XVII, S. 87) figer Bagg. ſelv om dette Digt: „Jeg ſkrev en Fortælling, ſom i det mindſte blev læst af to tusinde Menneſker, hvori jeg malede Bondens Slaaverie og Herrensændenes Despotisme med stærke Farver, ſom jeg overſtrøg med Vatterens Fernis, for at løfte Støtterne dertil.“ Sejr. nedenfor, Num. til S. 54 L. 19-21.

Begyndelsen til en dramatiſt Behandling af denne Fortælling, ſom Syngestykke, ved Bram, findes meddeelt af Rahbel i Eliſa Beyers Nytaarsgave „Geſion“ for 1826, S. 196-211.

I 1785 findes til denne Fortælling ſom Notio følgende Citat af Boileau's Art poët., Ch. I, v. 75-76:

— — — — — d'une voix légère
Passer du grave au doux, du plaisant au sévère.

- S. 52, L. 14. Jeg, ſom tilførn, med Piben i min Mund] Efterligning af Indledningslinierne til Virgils Æneide: *Ille ego, qui quondam gracili modulatus avena . . .* („Jeg, ſom tilførn har funget et Hørdebigt til Stracfløiten“ . . .)
- 33, — 6. Ved paa gigantisk Digt, i tydiſke Conſtructioner] 1785: Ved Enceladiff ſtræk i Alpe-Conſtructioner. — Enceladus var en af de himmelſtormende Giganter.
- — — 7. At dyuge Osfa-Ord paa Udtryks-Pelioner] Hentydning til de uhyre Kræmper Atlas og Sphialtes, ſom vovede at ſætte ſig op imod Guderne og for at ſtørne Himlen vilde vælte Bjergene Osfa ovenpaa Olymp og Pelion paa Osfa, men dræbtes af Apollo.
- — — 15. Pimplea! Muſel Pieride!] Saavel Pimplea (Wimpleis) ſom Pieride ere Tilnavne til Muſerne.
- — — 31. Juſt ingen Iruſ reent, og ingen Kruſus var] 1785: Juſt ingen Iruſ reent og ingen Midas var. Iruſ er en i Begyndelsen af Odysſeens 18de Sang forekommende Tigger, hvis Navn derved er gaaet over til at bruges ſom